

Priekšmets

Par prasību, galvenokārt, pamatojoties uz LESD 263. pantu, atcelt, pirmkārt, Padomes 2014. gada 5. marta Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2014, L 66, 26. lpp.), Padomes 2014. gada 5. marta Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2014, L 66, 1. lpp.), un, otrkārt, Padomes 2015. gada 5. marta Lēmumu (KĀDP) 2015/364, ar kuru groza Lēmumu 2014/119 (OV 2015, L 62, 25. lpp.), Padomes 2015. gada 5. marta Īstenošanas regulu (ES) 2015/357, ar kuru īsteno Regulu Nr. 208/2014 (OV 2015, L 62, 1. lpp.), ciktāl šie tiesību akti attiecas uz prasītāju, kā arī, pakārtoti, par prasību, pamatojoties uz LESD 277. pantu, lūdzot atzīt, ka prasītājam nav piemērojams Lēmuma 2014/119, kas grozīts ar Padomes 2015. gada 29. janvāra Lēmumu (KĀDP) 2015/143, ar ko groza Lēmumu 2014/119 (OV 2015, L 24, 16. lpp.), 1. panta 1. punkts, kā arī Regulas Nr. 208/2014, kas grozīta ar Padomes 2015. gada 29. janvāra Regulu (ES) 2015/138, ar ko groza Regulu Nr. 208/2014 (OV 2015, L 24, 1. lpp.), 3. panta 1. punkts

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) Serhiy Vitaliyovich Kurchenko sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus;
- 3) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 253, 4.8.2014.

Prasība, kas celta 2016. gada 26. oktobrī – OP/Komisija

(Lieta T-478/16)

(2016/C 475/27)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: OP (Bonna, Vācija) (pārstāvis – S. Conrad, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt atbildētājas 2016. gada 16. un 30. septembra netieši izteikto noraidošo lēmumu un tieši izteikto noraidošo lēmumu (Nr. Ares (2016) 5716994) par administratīvo sūdzību, ko prasītāja iesniegusi 2016. gada 17. aprīlī atbilstoši Regulas (EK) Nr. 58/2003 22. panta 1. punktam par tiesiskuma pārbaudi Eiropas Pētniecības padomes izpildaģentūras 2016. gada 18. marta lēmumam (Nr. Ares (2016) 1371979), ko prasītāja saņēmusi 2016. gada 28. aprīlī un kas attiecas uz to, ka prasītājas 2016. gada 28. aprīļa dotācijas pieteikums (Nr. 716017 – QUASIMODO) pamatprogrammā “Apvārsnis 2020”, darba programmā CER 2016 (ERC Starting Grant), tika uzskatīts par nepiemērotu un noraidīts;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir pārkāpusi prasītājas tiesības uz Eiropas Pētniecības padomes izpildaģentūras lēmumu tiesiskuma pārbaudi, jo šī aģentūra neesot atbildējusi uz administratīvu sūdzību, ko prasītāja ir iesniegusi Regulas (EK) Nr. 58/2003⁽¹⁾ 22. panta 1. punkta trešajā daļā paredzētajā termiņā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka prasītājas dotācijas pieteikuma noraidīšana bija prettiesiska.

Prasītāja apgalvo, ka prasītājas administratīvās sūdzības noraidīšana tāpat bija prettiesiska, jo lēmums noraidīt pieteikumu Eiropas Pētniecības padomes izpildaģentūras dotācijas saņemšanai pats esot bijis prettiesisks.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 19. decembra Regula (EK) Nr. 58/2003, ar ko nosaka statūtus izpildaģentūrām, kurām uztic konkrētus Kopienas programmu pārvaldības uzdevumus (OV 2003, L 11, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2016. gada 14. oktobrī – Tuerck/Komisija

(Lieta T-728/16)

(2016/C 475/28)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sabine Tuerck (Woluwe-Saint-Pierre, Beļģija) (pārstāvji – S. Orlandi un T. Martin, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt 2015. gada 10. decembra lēmumu par prasītājas pensijas tiesību nodošanas apstiprinājumu;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. un 12. panta 2011. gada 3. marta Vispārīgo īstenošanas noteikumu (VĪN) 7. panta 1. punkta pārkāpums. Iecelējinstītūcija šo pārkāpumu esot pieļāvusi, aprēķinot atskaitāmo summu, kas atbilst kapitāla vērtības pieaugumam laikā no pieteikuma par pārskaitījumu iesniegšanas datuma līdz faktiskajam pārskaitījuma datumam.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punkta pārkāpums, jo iecelējinstītūcija, nosakot prasītājas pamatalgu pieteikuma par pensijas tiesību nodošanu iesniegšanas datumā, esot ņēmusi vērā prasītājas paaugstināšanu amatā ar atpakaļejošu spēku.